

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VII. — Wydana i rozesłana dnia 14. lutego 1893.

(Zawiera Nr. 21.)

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. lutego 1893,

o umowie, która z powodu konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego zawarta została w myśl ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) z Wydziałem krajowym galicyjskim.

Umowę do niniejszego dołączoną, która na zasadzie ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) zawarta została między c. k. Ministerstwem skarbu a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego, podaje się do wiadomości.

Według osnowy tej umowy warunek do uzyskania dobrodziejstw państwa dla pożyczki krajowej galicyjskiej czteroprocentowej, w celu wykonania konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego zaciągniętej, w artykule II ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) oznaczony, jakoteż dalszy warunek, w artykule II tejże samej ustawy przewidziany, zostały dopełnione, przeto dobrodziejstwa państwa, ustanowione przereczoną ustawą dla pożyczki krajowej galicyjskiej czteroprocentowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego, mają być w całej rozciągłości stosowane.

U m o w a,

między c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Wydziałem krajowym galicyjskim w imieniu reprezentacyi krajowej autonomicznej królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego z drugiej strony, tycząca się obliczenia pomiędzy państwem a krajem Galicyą, wykonać się mającego w myśl ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) z powodu konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego i wprowadzająca zmiany z tego wynikające w stosowaniu istniejących umów, tyczących się fundusów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej (Dz. u. p. Nr. 110 i 219 z roku 1890).

1. Zobowiązania przypadające do wypłaty po dniu 31. grudnia 1892, które stosownie do zawartych na zasadzie ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110), obwieszczeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1890 (Dz. u. p. Nr. 219) ogłoszonych obu umów w sprawach fundusów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej mają jeszcze obciążać państwo w obec kraju a kraj w obec państwa, mianowicie zaś:

- a) świadczenia państwa w latach 1893 aż do 1897 włącznie z tytułu subwencji niezwrótnej w sumie 2,120.000 zł. rocznie i z tytułu stałej bezprocentowej zaliczki rządowej w sumie 325.000 zł. rocznie,
- b) świadczenia kraju w latach 1899 aż do 1904 włącznie, to jest z tytułu zwrotu zaliczek rządowych w latach 1899 aż do 1901 włącznie w sumie rocznej 1,625.000 zł., tudzież z tytułu zwrotu wzmiankowanych w artykule II ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110) „nadpłat“ w latach 1902 i 1903 w sumie rocznej 500.000 zł. a w r. 1904 w sumie rocznej 400.000 zł.

obliczają się wzajemnie w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1893 sposobem eskomptowym, z przyjęciem pięć od sta rocznie za stopę procentową i przy ćwierćrocznej płatności odsetek z dołu.

2. Z porównania eskomptowanych wartości ciężarów państwa i kraju, stosownie do punktu 1go umowy niniejszej obliczonych, wypada w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1893 jako ciężar państwa saldo 6,632.948 zł. 57 c. i ta reszta ciężaru państwa ma być krajowi spłacona w latach 1893 aż do 1897 włącznie w dwudziestu ratach ćwierćrocznych od dnia 1. stycznia 1893 bieżących, z góry płatnych, które obliczane być mają według tego samego sposobu oprocentowania, jaki był wzięty za podstawę do rzeczonych obliczenia eskomptowego.

3. Przeto każda z tych rat ćwierćrocznych, w latach 1893 aż do 1897 włącznie przez państwo krajowi płacić się mających wynosi 372.233 zł. 80 c. (trzysta siedemdziesiąt dwa tysiące dwieście trzydzieści złote i osiemdziesiąt centów) waluty austriackiej, suma zaś rocznego świadczenia w ciągu przerzeczonego okresu na państwie ciężąca 1,488.935 zł. 20 c. (milion czterysta osiemdziesiąt ośm tysięcy dziewięćset trzydzieści pięć złotych dwadzieścia centów) waluty austriackiej.

Te same, nie zwrotne świadczenia państwa, mają zająć miejsce świadczeń państwa należących się krajowi na podstawie umów dotychczasowych (punkt 1a umowy niniejszej, punkt 2 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 5. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 110) i w skutek postanowień powyższych wypłacane będą krajowi w dotychczasowych terminach umownych (punkt 2 umowy niniejszej).

4. Wszelkie inne, na zasadzie umów dotychczasowych poza dzień 31. grudnia 1892 sięgające zobowiązania wzajemne państwa i kraju uchylają się i postanowienia punktów 3 aż do 7 umowy, zawartej na podstawie artykułu I. ustawy z dnia

5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110), tudzież postanowienia umowy, zawartej na podstawie artykułu II. tejże samej ustawy, które w skutek przestoczenia całego jeszcze nie wylosowanego galicyjskiego długu indemnizacyjnego, na dług krajowy bez gwarancji państwa, stają się obecnie bezprzedmiotowymi, nie będą stosowane.

W szczególności uchyla się na przyszłość także obowiązek państwa ewentualnego płacenia zaliczek ze stopą procentową po pięć od sta rocznie, tudzież obowiązek kraju przedstawiania c. k. Ministerstwu skarbu preliminarzów funduszu indemnizacyjnego i zamknięć rachunkowych (punkt 5 i 7 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 5. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 110).

5. Stan czynny i bierny trzech galicyjskich funduszków indemnizacyjnych, Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego księstwa krakowskiego przejdą po wykonaniu konwersyi całego galicyjskiego długu indemnizacyjnego (trzech obszarów administracyjnych: Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej, Wielkiego księstwa krakowskiego), do ogólnego galicyjskiego funduszu krajowego, nieprzesadzając zaprowadzeniu w zakresie tego ostatniego funduszu dla nowej pożyczki krajowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersyi długu indemnizacyjnego, administracyi samodzielnej, gdyby kraj uznał takową za potrzebną.

Ze względu, że Wydział krajowy uznał już zamknięcie rachunkowe, uczynione aż do chwili oddania przez państwo, autonomicznemu zarządowi kraju, rzeczonych trzech funduszków indemnizacyjnych galicyjskich (31. marca 1891), żadne rozszerezenia kraju do państwa z tytułu dawniejszego zarządzania temi funduszami indemnizacyjnymi nie będą już dochodzone.

Nadto Wydział krajowy oświadcza wyraźnie, iż zaległe kupony od obligacyj i wszelkie inne zaległości całego długu indemnizacyjnego galicyjskiego (wszystkich trzech obszarów administracyjnych) spłaci w myśl istniejących przepisów własnymi funduszami kraju bez uciekania się do skarbu państwa, nie zrzekając się korzyści z przedawnienia dla kraju wynikających.

6. Ponieważ odsetki od pożyczki krajowej, w celu wykonania konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego w sumie imiennej najwięcej trzydzieści milionów złotych (a względnie w ustanowionej obecnie ogólnej sumie imiennej rzeczywiście 29,425,000 złotych) waluty austriackiej, uwolnione zostały od podatku dochodowego pod tym warunkiem, że kraj Galicya wynagradzać będzie skarbowi

państwa sumę podatku dochodowego, która przy-
padałaby od obligacyj indemnizacyjnych galicyjskich
obecnie jeszcze w obiegu będących, gdyby według
planu były umarzane, przeto kwoty te podatku
dochodowego, które kraj ma wynagradzać, potrą-
cane będą w terminach płatności z sum, które
państwo, stosownie do punktu 3go umowy niniej-
szej płacić ma krajowi Galicyi.

7. Te kwoty, któreby kraj Galicya na podstawie
umów dotychczasowych otrzymał od państwa na
cele indemnizacyjne po dniu 31. grudnia 1892 aż
do zawarcia umowy niniejszej ponad miarę świad-
czeń w umowie niniejszej ustanowionych, mają być
niezwłocznie po dniu zawarcia umowy niniejszej
z odsetkami po 5 od sta rocznie od tegoż dnia
bieżącemi państwu gotówką zwrócone.

Wiedcń, dnia 8. lutego 1893.

C. k. Minister skarbu:
Steinbach r. w.

Umowa niniejsza, zawarta przez Wydział kra-
jowy w porozumieniu z Radą przyboczną do spraw
konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego,
uchwałą sejmu galicyjskiego z dnia 28. września
1892 utworzoną, podana będzie sejmowi krajo-
wemu galicyjskiemu w najbliższym okresie kadencyj-
nym do wiadomości.

9. Umowa niniejsza spisana została w dwóch
jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach,
podpisami Ministra skarbu, tudzież Marszałka krajo-
wego i dwóch członków Wydziału krajowego kró-
lestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego
księstwa krakowskiego opatrzonych, z których jeden
zachowywany być ma w c. k. Ministerstwie skarbu,
a drugi u reprezentacyi krajowej galicyjskiej.

Lwów, dnia 30. stycznia 1893.

Eustachy książę Sanguszko r. w.
Marszałek krajowy.

Antoni Jaxa-Chamiec r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Tadeusz Romanowicz r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający od razu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " | " " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . .	2 zł. 30 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1865 " . . .	2 " — "	" 1880 " . . .	2 " 20 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "		

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posylki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupętne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie** są **całkowicie uzupełnione**, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.